

mig saa megen Umage for at gøre hende tilpas." Denne unge Pige, som skriver dette Brev til sin Søster, er en af de unge Piger, der afhøres oppe paa „Hebron“, medens Fru Bransholm var Forstanderinde. Det er Oda Andersen, som har skrevet de Breve, der staa aftrykte i Forhørsakterne. Nu beder jeg Dem fastholde Fru Bransholms Forklaring om, at det religiøse Sving er noget, Pigerne selv finde paa, og saa den Modsætning, at i dette Brev er der ikke et Ord om Gudelighed, om Frelseren, om Himlen og alt dette, ikke en Linie, det er et jævnt, pænt, forstandigt Brev, et Brev, som er nydeligt affattet og vidner om denne unge Piges Godhed.

Tag saa i Modsætning hertil det Brev i Forhørsakterne fra den samme unge Pige, hvori hun skriver til sine Forældre: „I kunne ikke tro, hvor mange pæne Kort og Præsenter jeg har faaet, og jeg skal bede Jesus, at han er eder nær. Vi havde en dejlig Dag i Søndags, hvor jeg selv fik Lov at staa for Herrens Alter og sige Ja til den kære Frelser. Du kan tro, vi glædede os længe i Forvejen.“ Hun fortæller, at hun har været til Skriftemaal, og at hun paa Søndag skal til Alters, at hun har været i Struer, oppe paa Missionshotellet og paa Kirkegaarden, at hun har faaet en Salmebog og har været i Ryde Kirke, og fremkommer med en hel Del gudelige Talemaader om, at hendes Forældre skulle holde sig til Jesus. Da den ny Forstanderinde kommer, er det alt sammen som blæst bort, i det Sted kommer der et jævnt, pænt, nydeligt Brev fra den unge Pige, der i naturlige Vendinger taler til sin Moder.

Mine ærede Modstandere i denne Sag ville ikke kunne nægte, at de vedkommende unge Piger have været under en meget stærk Paavirkning af Fru Bransholm. Det er da ogsaa en af de unge Piger, der afhøres paa selve „Hebron“, som erklærer, at nu i den sidste Tid have de haft det bedre end ellers. Ja, fra det Øjeblik min Kritik rettes mod „Hebron“, bliver det bedre, og naar de unge Piger, der afhøres oppe paa selve „Hebron“, tale forholdsvist godt om Fru Bransholm, er det ikke at undres over. Hun har ikke alene haft Lejlighed til at paavirke dem, men de have selvfølgelig ogsaa faaet en anden Behandling end tidligere. Hvis man nu, efter at Fru Bransholm er kommen bort, afhørte alle de Piger, som have været fremme under Forhørene, vilde Billedet

blive endnu grovere, endnu stærkere i Fru Bransholms Disfavør.

Den højtærede Justitsminister sagde i Gaar, at disse unge Piger vare ikke, som jeg har paastaaet, under Fru Bransholms Værge, og saa læste han op af Forhørsakterne, at for en af Pigerne var „Kristelig Forening“ Værge, for en anden Magistraten osv. Dette er egentlig et Klop-fægterfi og ikke andet, thi Pigerne antet om, at „Kristelig Forening“ eller Magistraten har noget med dem at gøre. Nej, for Pigerne gælder det, at Fru Bransholm er deres Værge, det er hende, som udelukkende bestemmer over dem, hun bestemmer, hvordan de skulle behandles paa „Hebron“, hvilken Plads de skulle have, naar de skulle rejse derfra. Hun kan udstrække sit Værgemaal over dem til deres 21. Aar, og derfor gaa de ogsaa i stadig Frygt for, hvad hun vil gøre ved dem.

Fru Bransholm burde have været suspenderet, og var hun bleven suspenderet, vilde der ikke have været nogen Anledning til at fortsætte Kampagnen, jeg rejste i August. Naar Kampagnen fortsattes, var det, fordi ikke alene jeg, men alle de, der støttede mig i denne Sag, maatte kræve, at Fru Bransholm blev fjernet fra sin Stilling. Naar en Embedsmand enten gør sig skyldig i Underslæb, eller der rejses Tvivl om hans Embedsførelse, naar en Præst sigtes for mere eller mindre daarlig Vandel, bliver han suspenderet fra Embedet, og naar der mod Lederen af et Børnehjem rejses meget stærkere Klager end dem, der rettes mod den enkelte Embedsmand, burde selvfølgelig ogsaa vedkommende Forstander eller Forstanderinde suspenderes fra sin Stilling. Det er jo ikke saadan, som man har søgt at give det Udseende af, at disse Anklager ere grebne ud af Luften. Der er tilvejebragt et Materiale i denne Sag, der viser hen til en Tilstand paa en Opdragelsesanstalt, som intet rettænkende Menneske kan forsvare, som ingen kan ønske skal vedblive.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Sabroe: Nej.

Formanden: Jeg skal saa her afbryde Forhandlingerne for i Dag. Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da: